

Plášť sv. Martina

Časopis o životě Římskokatolické farnosti sv. Martina v Blansku

Ročník I

číslo 3

říjen 2005

Prožívali jsme...(ve zkratce)...

Nový kaplan

Mše sv. za město 20. 5. 2005

1. sv. přijímání 22. 5. 2005

Dramatické pásmo Pašije 18. 9. 2005

Velké poděkování bychom chtěli vyjádřit všem iniciátorům, tvůrcům i hercům, kteří připravili pásmo „Pašije“, uvedené s velkým úspěchem v přírodním amfiteátru farního dvora v neděli 18.9. Pokud své role nezapomenou, možná se podaří s tímto pořadem „hostovat“ s jarním počasím i v dalších farnostech.

Otec Jiří

Naše farnost se v létě rozloučila s kaplanem Otcem Oldřichem Chocholáčem, který odešel vypomáhat do Rousínova. Na jeho místo nastoupil do blanské a adamovské farnosti novokněz Otec Pavel Lazárek, rodák ze Znojma, absolvent části základního studia v Římě, jáhenské praxe v Brně na Petrově a ve Žďáře nad Sázavou II. Jeho všestranné nadání potvrzuje i fejeton, kterým se nám představuje:

Kaplaana znám: „Vyšší, hubený, loni jsme se setkali“, odfrkl podsaditý muž. V tu chvíli jsem pojal marnost nad zbytečným zatěžováním člověka, který se objeví za další rok či dva. Má smysl zpravovat o něčem tak nestálém? Odpověď přišla sama v podobě lehkého deště. Vždyť i předpověď se den ze dne mění a přesto se najde spousta těch, kteří ji sledují s bedlivostí vlastní vědci, jako by jejich soustředěnost mohla ovlivnit trasu izobar.

„Jsem novým kaplanem.“

„A já myslel, že je v Blansku pouze jeden kaplan.“ Po vysvětlení stěhovací praxe z něj vypadla věta: „Aha a co se stalo tomu vysokému?“ Spíše než údiv vyjadřovala jeho tvář starost. Snad i pro onen výraz piši tyto řádky, pro opatrnost každé jistoty „znám“.

Kaplan je tedy nový. Ovšem slovo „nový“ nic nevyovídá o věku, neboť nový kněz může být v téměř okamžiku i důchodce. Věk tedy spíše udává přídavek kaplan a nový bude značit pokročilost výuky – stejně jako nový žák se i nový kaplan seznamuje a poznává za jmény osoby farního společenství.

Podání rukou ukončilo další debatu. Kdesi v nitru zůstal otazník. Až tento pán znovu vysloví větu „kaplaana znám“, půjde už skutečně zase o nového?”

Následující stránky tohoto čísla Pláště jsou věnovány tomu, jak jste viděli prožít prázdninových měsíců tam, kde jste byli.

Prázdniny Vašima očima.....

V měsíci srpnu se blavenští Orli zúčastnili dvou významných akcí, o kterých je psáno níže. Bohužel hlavní akce – **Orelská pout' na Svatém Hostýně** — nenašla správnou odezvu v naší jednotě. A to je škoda. Snad se příští rok najdou orli, kteří toto skvělé duchovní a sportovní setkání využijí.

FICEP CAMP 2005

Od 1. do 9. srpna se ve Žďáře nad Sázavou uskutečnil již 31. mezinárodní FICEP CAMP. Tábor FICEP je setkáním mladých sportovců Evropy, pro které je připraven nejen sportovní, ale i kulturní a společenský program. Již podruhé tento tábor pořádala Česká republika. Měl jsem to štěstí stát se jedním ze 40 českých vedoucích tohoto setkání.

Toto společenství vedoucích, skvěle naplánovaný program a dobrá organizace se staly stavebním kamenem celé akce. Během programu se 170 účastníků z 10 zemí seznamovalo s jazykem, kulturou, tradicemi i folklorem zde přítomných národů. V nabitém programu plném her, zábavy, soutěží však nebylo zapomenuto ani na poznání krás naší republiky. Navštívili jsme například Punkevní jeskyně, prohlédli provoz pivovaru v Černé hoře či vyzkoušeli sportovní areály v Bystřici nad Pernštejnem a Domaníně.

Hlavním programem však byly tzv. Internationals sports, při kterých se účastníci blíže seznámili s atletikou, cyklistikou, plaváním, tancem, basketbalem, judem, orientačním během, fotbalem a florbalem, což je sport, díky kterému jsem byl ve Žďáře i já. Naším cílem bylo mladé sportovce naučit základním činnostem popřípadě zdokonalit jejich již získané dovednosti v daném sportu. Dobrá

sportovní připravenost a chuť naučit se něčemu novému, byly předpokladem tohoto cíle dosáhnout. Všichni se snažili podávat, co nejlepší výkony, hrát fair-play a hlavně se bavit, a tak jsme splnili i motto tábora: „give sport sense“ - dáváme sportu smysl.

V neposlední řadě na FICEP campu vznikla nová přátelství a kontakty i mnoho společných zážitků, které jistě obohatily životy přítomných mladých lidí.

Chcete-li se o FICEP campu dozvědět více, máte možnost na www.orel.cz nebo v časopise Orel.

Vit'a Balák

FARNÍ A ORELSKÁ CYKLOPOUŤ

Dne **24.8. až 28.8.** se uskutečnila již třetí farní a orelská cyklopout'. Tentokrát za třemi bývalými kněžími naší farnosti. Otcem Pavlem Bublanem, který působí v Náměšti nad Oslavou, Otcem Tomášem Cahou (Třešť) a Otcem Vladimírem Záleským (Žďár nad Sázavou).

Trasy :

1. den (65 km)

Blansko – Náměšť n. Oslavou

První den jsme ráno trochu zmokli, ale až jsme vyjeli na Hořice, vysvitlo slunce. Následovali dvě pichlé duše u kola, dva ztracení cyklisté, kteří se později našli. Projeli jsme Lipůvkou, Veverskou Bítýškou, krásnou přírodou kolem Bílého potoka, Zbraslav, Jinošov až do Náměště nad Oslavou.

22. den (70 km)

Náměšť – Třešť

Tento den jsme navštívili zámek v Náměšti a potom

jsme pokračovali po cyklistické stezce do Třebíče, kde jsme nabrali potřebnou energii při přestávce na jídlo. Následovaly Okříšky, Kněžice, Stonařov a Třešť.

3. den (33 km)

Třešť - Telč

Odpočinkový den. Otec Tomáš Caha pro nás připravil cyklistický okruh Třešť – Telč. Během cesty jsme zavítali na hrad Roštejn a vykoupani jsme se v zatopeném lomu. Voda byla jako led, ale příjemně osvěžující. V Telči byla hodinová prohlídka města. Večer mše a táborák.

4. den (65 km)

Třešť – Žďár nad Sázavou

Opět jsme vyrazili po cyklistické stezce přes města Jihlavu, Polnou do Žďáru n. Sázavou. Kousek za Jihlavou jsme si prohlédli letiště, kde nás zaujala letadla a kluzáci. Ve Žďáru nás ubytoval otec Vladimír Záleský, v klášteře u Zelené hory. Večer byla poutní mše na Zelené hoře. Největším překvapením a zážitkem pro všechny byl večerní hudební koncert skupin (Kamelot, Vlasta Rádl, atd).

5. den (83 km)

Žďár nad Sázavou - Blansko

Tento den byl cyklisticky nejnáročnější. Cílem byl hrad Pernštejn, kde jsme šli na prohlídku hradu. Po pauze jsme vyjeli směrem na Blansko a v podvečerních hodinách dorazili do Blanska.

Účastníci : Otec Pavel Lazárek a 11 statečných mladých cyklistů a 1 obětavá kuchařka, sběratelka raněných a odpadlých cyklistů, pí. Chlupová.

ZDAR PŘÍŠTÍMU ROČNÍKU !!!

Ondřej Hének

Sdělení pro veřejnost:

Dosud jsou volné hodiny pro veřejnost v kryté hale. Také je možné využít podzimního sluníčka na venkovním hřišti s umělým povrchem. A pokud by někdo chtěl raději zpevnit postavu, může využít kvalitně vybavenou posilovnu. **Informace Vám podá p. Hének, tel. 732224111.**

Další podrobnosti je možné najít na webové adrese:

www.orelblansko.cz

Tábor 13. oddílu Slunovrat

Letos jsme tábořili ve Vysočanech na tábořišti Norbetka. Pro naši celotáborovou hru byla inspirací knížka „Hobit aneb cesta tam a zase zpátky“. Byli jsme rozdělení na pět skupinek, které nesly jména trpaslíků, podílících se na cestě k hoře Osudu. Hráli jsme spoustu dobrodružných her se skřety, vrky, elfy, zlobry a drakem Šmakem. Měli jsme celodenní výlet po družinkách, někteří plnili tři orlí pera a bobříky, ale hlavně jsme si užívali hodně zábavy. Například při osvěžujícím koupání ve vysočanském rybníku, kdy teplota vzduchu byla jen 15 °C, dále v indiánské sauně a někteří i na noční hlídce při teplotě 2 °C. Nejraději jsem však hrála baseball s ostatními nadšenci pro tuto hru. Tábor jsme zakončili pokladovkou, která spočívala ve sbírání trpaslíků do naší armády. Myslím, že se nám všem tábor líbil, i přesto že jsme měli chladnější počasí, a těším se, že se zase příště všichni shledáme.

Klára Matušková

Tábor 10. oddílu Pramen

Pokud bych měla nějaký z táborů 10.oddílu označit jako zlomový, byl by to s největší pravděpodobností ten letošní. Poprvé v celé historii existence oddílu jsme se nechystali utábořit v okolí Blanska, protože jsme naši oblíbenou Randulku u Němčic a Vysočanskou Norbetku vyměnili za téměř sedmdesát kilometrů vzdálený Trpík u Lanškrouna. Také osazenstvo našeho tábora od loňska výrazně omládl, protože měl být premiérou pro mnoho skautíků, kteří za sebou měli teprve jednoleté usedání do školních lavic a v některých případech je to dokonce teprve čekalo. Oproti tomu mnoho kluků a holek, kteří byli ještě loni vedeni, se už letos aktivně účastnilo organizace celého tábora. A mimo to i CTH po dlouhé době změnila autory. A tak všichni, počínaje táborníky, přes jejich rodiče až po vedení, napjatě očekávali, jak to všechno dopadne.

Nezačali jsme nejoptimističtěji. Nikomu by ani tolik nevadilo, že první prázdninový a táborový den lijí jako z konve, kdybychom ovšem po příjezdu na louku, kde mělo podle domluvy stát dvacet stanů, jídelna, kuchyň, umývárka a čtyři latrýny, nenašli tábor ani nic, co by ho vzdáleně připomínalo. Nedorozumění s majiteli se však v porovnání s počasím později ukázalo jako bizarní maličkost. Zatímco v případě tábořiště nám nezbyvalo nic jiného, než pomoci si sami, přírodě nepo-

ručíš. A tak před námi „Matička“ celých deset dnů skrývala sluneční paprsky, což vynahrazovala vydatnými nadílkami deště. Navíc nejen v noci, ale i v pravé poledne stlačovala teplotu k 5°C (běžně jsem nosila šest vrstev oblečení plus pláštěnku). Byla jsem na táboře mockrát a zažila jsem toho mnoho, ale tohle nikdy. Naštěstí se v pravou chvíli projevilo, jak skvělí lidé tu byli. Všichni se snažili připravit pestrý provizorní program, přestože se vlastně nebylo pořádně kam schovat. A ti nejmenší vlčata a světlušky si odbyli takovou netradiční zkoušku odvahy. Tábor tak fungoval, jako by se nedělo nic zvláštního, jen se hrály etapy CTH, kterým to umožnilo počasí a vše se připravovalo na to, že jednou to sluníčko vykouknout musí. A taky že ano.

Přesně jedenáctý táborový den jsme se probudili a na stany konečně nebubnovaly dešťové kapky. A všechno, co jsme do této chvíle zameškali, jsme si v následujících dnech bohatě vynahradili. Ranní rozcvičky v plavkách, středověké boje (měli jsme skvělou CTH o prvním českém králi Vratislavovi II.), pravou táborovou polívačku ešusy, pokladovku, sbírání a hlavně konzumaci borůvek a jiných lesních plodů (ňam, ňam) nebo stavbu opid. Dokonce jsme stihli bez jedné i všechny etapy CTH

Já jsem si však tento tábor zamilovala hlavně kvůli té první polovině. Kvůli na kost promočeným šestnáctiletým klukům, kteří v jednu hodinu ráno s hrnkem kafe v ruce vymýšleli provizorní program na nový den, místo aby pařili někde na diskotéce. Kvůli osmiletým vlčátkům, kteří při bouřkách vykládali pohádky kamarádům ještě mladším. Kvůli čtyřiceti lidmi k prasknutí nacpanému týpku – po prvních třech dnech pobytu už definitivně jedinému suchému místu v táboře. Také kvůli CTH a jejím autorům, kteří se svou premiérou zcela vyrovnali svým o mnoho zkušenějším předchůdcům. Ale především kvůli té nezaměnitelné atmosféře, kterou mezi sebou i přes ty šílené podmínky všichni na táboře vytvořili.

A tak bych přála sobě i celému oddílu, aby se pro příště počasí zlepšilo, ale ta atmosféra aby zůstala stejná.

Anny, 10. oddíl „Pramen“ Blansko

Návštěva u Jana „Šibala“ Musila v Saleziánském Noviciátu Dona Boska v Popradu

Milí farníci,
chtěl bych Vám napsat o mém nejkrásnějším zážitku, kterým pro mě bylo setkání s Janem Šibalem Musilem. Nejhezčí část se odehrávala při procházce se Šibalem během které ze Šibala vyzařovala velká duchovní energie a láska. Během této krásné procházky mi Šibal vyprávěl, co je náplní Saleziánského života a co pro něj tato cesta znamená. Jak mi tak vyprávěl, pochopil jsem jak šťasten z této služby je. Připadal mi jako pastýř, který se stará o své ovečky, kterými pro něj byla mládež. I já jsem byl pro něho taková ovečka, kterou něco trápí. Povídal jsem mu o svých problémech a on pozorně naslouchal a svým duchovním moudrem mi poradil, jak jít po té správné cestě. Nakonec mi řekl, že se za mě bude modlit. Jeho modlitba mi velmi pomohla a mé starosti se během pár dní vyřešily. Rád bych Šibalovi z celého srdce podě-

koval za vše co pro mě udělal.

Teď se modlím já za něj, ostatní určitě taky, protože je to ten nejúžasnější člověk, kterého jsem měl tu čest poznat. Bůh tě má rád Šibale a já taky. Přeji Ti, abys i v Českých Budějovicích rozdával svou lásku stejně tak intenzivně, jako jsi ji dával mě.

Závěrem bych chtěl poděkovat své babičce a dědečkovi, díky kterým jsem mohl poznávat krásu Slovenska a navštívit Šibala a také rodině Kolomazníčkové u kterých jsme během návštěvy Slovenska pobývali. Mám také vyřídít pozdravení od Otce Řehoře z Jihlavy, kterého znají poutníci z

...za hvězdou

(Olga Ludmila Hořavová z Adamova, studentka VŠVU, vypráví o Světových Dnech Mládeže a o setkání s papežem Benediktem XVI. v Kolíně nad Rýnem)

„ My jsme přišli ze vzdálené země. Vyšli jsme, abychom hledali právě narozeného krále židů, který bude zachráncem světa. Vyšli jsme, abychom se mu poklonili a dali mu dary, které přinášíme.

Nevíte, kde bychom ho mohli hledat ? Je to pro nás velmi důležité, životně důležité! Budeme vděční za každou informaci, která nám pomůže v hledání. ...také hledáme čtvrtého krále. Víte, my měli jít původně čtyři, ale náš čtvrtý spoluputovník nepřišel na smlouvané místo. Čekali jsme na něj několik dní, ale pak už jsme skutečně museli jít...**za hvězdou.**“

Tak tento příběh byl na úplném začátku naší společné pouti do Kolína nad Rýnem. V Kolíně nad Rýnem se letos, jak jistě všichni víte, konalo světové setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. a kterého jsem se mohla s velkou radostí účastnit také já. Jsem ráda, že vám mohu něco o setkání napsat do farního časopisu. Přiznám se, že to pro mě není snadné, protože zážitků, o které bych se s Vámi ráda podělila, je mnoho, a tak se alespoň pokusím srozumitelně popsat, něco z toho, co jsem prožila a na co ráda vzpomínám.

Výše zmíněným příběhem, který pro nás sugestivně a dramaticky ztvárnili mladí organizátoři českého doprovodného programu, započaly následující čtyři dny v Kolíně v Českém národním centru. Každý stát měl totiž v Kolíně nebo v přilehlých městech, své národní centrum. České republice byl přidělen krásný kostel svaté Anežky římské. Tento kostel je v Kolíně hned po Katedrále největší církevní stavbou a nachází se v samotném centru města.

Na pozadí tohoto příběhu byl zkompono-

ván velmi kvalitní program, ve kterém k nám postupně, na různá témata, promluvili všichni přítomní otcové biskupové. Také další lidé, kněží, řeholnice, jedna maminka, muž, co byl na severním pólu, dobrovolníci, dcera blahoslaveného Nikolause Grosse,... nám svědčili o tom, co prožili na své cestě životem a co bylo zásadní pro jejich vztah s Bohem. Každé dopoledne jsme také zhlédli zpravodajství z pozoruhodného „televizního studia sv. Anežka“ (tvůrci byli opět mladí organizátoři), jehož hlavním námětem bylo bádání po 4. králi, dále diskusní pořad této „televize“ „Jedna, čili jeden den“, kde se diskutovalo na téma králologie, hvězdná a nebeská znamení a jednou ho navštívili i medvědi z pohádky „Paně, pojďte si hrát“. Možná si někteří z vás vzpomenou, že i oni se v jedné epizodě vypravili do Kolína. Bohužel nepochopili naléhavost našeho hledání a se slovy, že jsme asi pěkně „vypečení“ nás opustili. Zhlédli jsme velmi zajímavý dokument o tom, jak dva Češi, během bombardování Kolína za 2. sv. války, zachránili Kolínskou katedrálu před zničením.

Nechyběly ranní rozcvičky, různé dílny, např. výtvarné, krásná hudba, zpěv ani tanec. Prožili jsme nezapomenutelné okamžiky společného slavení liturgie, ve kterém právě ten zpěv, tanec i výtvarno byl jednou velkou chválou našeho Otce v nebi. Během těchto dní probíhal v Kolíně velmi bohatý, duchovní i kulturně zaměřený program. Některé události byly mezinárodní, jako např. zahájení SDM, příjezd papeže Benedikta do Kolína, a pod... Jeden den jsme putovali do Kolínské katedrály, ve které jsou podle tradované legendy uloženy ostatky tří králů.

Po těchto dnech jsme se vypravili na Marienfeld, Mariinu louku, kde jsme se setkali s papežem Benediktem XVI. a spolu s ním slavili sobotní vigílii a v neděli mši svatou. Toto setkání bylo vrcholem Světových Dnů Mládeže. Setkání lidí mezi sebou a ve společenství církve, která je mladá a krásná, a s Bohem.

Kostel sv. Anežky římské, německy st. Agnes, jsme sdíleli společně s bratry z Taizé. My tam měli program dopoledne a bratři odpoledne. Byli jsme mezi prvními, co se dozvěděli o tragické smrti jejich zakladatele bratra Rogera. V předem naplánovaném programu k nám měli bratři mluvit o modlitbě. Sho-

V sobotu jsme vyšli na Marienfeld, cesta byla nesmírně dlouhá. Tedy, alespoň se mi zdála být věéééééééééémi dlouhá. Nekonečný průvod mladých lidí před námi i za námi. Zatím jsem neviděla delší zástupy a větší množství lidí než tady. Celou sobotu bylo pod mrakem a neustále to vypadalo na déšť. Večerní bouřka předchozího dne také neslibovala krásné počasí. Mnohé tedy překvapilo, že ve chvíli, kdy měla začít vigilie s papežem Benediktem XVI., byla obloha jako vymetená a krásný západ slunce zářil jako jasná zářící odměna za naši upachtěnou námahu a též velmi laskavé přání dobré noci. Atmosféru na Marienfeldu vám bohužel nedokážu popsat, ale možná jste obřad sledovali v přímém přenosu v televizi. Snad jen že to bylo, třeba takhle nad ránem, obrovské „ležení“. Karimatky jedna vedle druhé, a když jste se chtěli někam dostat, nejrychlejší bylo se vyzout a jít bosky přes všechny ty lidi, spacáky, batohy a jiné věci. Jen pro zajímavost vám prozradím, byly tam i myši a vesele při vigilií „panáčkovaly“, tedy nesoustředily se na program! V neděli při mši svaté bylo krásné, jak jsme s ostatními českými poutníky tvořily malé skupinky, ve kterých jsme spolupracovali na překladu liturgie. Četli jsme si český texty, které se zrovna četly v jiných jazycích, někdo překládal poznámky. Když

měl papež promluvu v mnoha světových jazycích, četli jsme překlad, který jsme dostali vytištěný těsně před promluvou. V těchto skupinkách jsme společně usilovali o to, abychom rozuměli a pochopili. A to je výborná křesťanská zkušenost!

Celé setkání bylo plné jásání, křepčení a vyskakování před Hospodinem, tedy biblického „exultare“, jak nám prozradil kardinál Miroslav Vlk. A já přeji sobě, ostatním poutníkům i těm, kteří s námi byli spojeni v modlitbě nebo v duchu nebo pomocí médií, abychom všichni načerpali inspiraci a povzbuzení z této události a abychom nezapomněli, že „všechno veliké začíná v malém“.

Tábor 12. oddílu Ranní hvězda

Kozárov (6. - 21.8.2005)

Z táborové kroniky:

12. Táborový den - středa 7.8.2005

Po dvou deštivých dnech se na nás opět usmálo sluníčko. Vstávání bylo proto mnohem veselejší. Jako obvykle jsme hned po budíčku, v sedm hodin,

vyběhli na louku pod Kozárovem a pořádně protáhli celé tělo při ranní rozevřice. Kravíčky nám opět dělaly obecenstvo, určitě se dobře pobavily. K úplnému probuzení už zbývá jen ranní koupel a to

v naší tůňce na potoku. Následuje hygiena a ve tři čtvrtě na osm se scházíme k ranní modlitbě před snídaní, kde se také čte myšlenka na den (např. *Není hanba upadnout, ale zůstat příliš dlouho ležet*).

Kakao a vánočka zahrály každého, komu bylo ještě zima. Poté proběhlo rychlé bodování stanů a o půl deváté se pískal ranní nástup. Vlajka byla vztyčena za bujarého zpěvu junácké hymny. Program dne zněl následovně: dopoledne bojovka v lese, odpoledne etapa – samostatné vaření a večer noční hra. Každý si také jako obvykle vylosoval svého přítele na den. To znamená, že tomu člověku se mám celý den potají snažit pomáhat, být na něj laskavý a třeba mu

i něco darovat.

Na bojovou hru v lese jsme se všichni těšili. Rozdělili jsme se na čtyři družiny a vymezili potokem hranice jednotlivých území. Každá družina měla za úkol chránit vlastní zásoby potravin (obarvené kameny) ležící v jejich území v kruhu, do kterého směl vstoupit pouze útočník (cizí hráč). Na vlastním území byl každý obráncem a honil cizí útočníky, snažící se vběhnout do

kruhu bez chycení obráncem.

Bezvadně jsme si zaběhali v náročném terénu. Někteří se dokonce nevyhnuli ani úrazu, to když se při pokusu o přeskok potoka namočili od hlavy až po kotníky – boty zůstaly suché.

V poledne byla modlitba Anděl Páně a oběd, který nám uvařily naše nejhodnější kuchařky. Výborně jsme si pochutnali na fazolovém gulášku. Do dvou hodin byl polední klid – chvilka odpočinku pro každého. K odpolední činnosti jsme se svolali oddílovou písničkou Nikdy se nevzdávej. Další etapa celotáborové hry byla samostatné vaření v jednotlivých válečnických skupinách. Vyfasovali jsme všichni stejný proviant (kuřecí maso, mouku, vodu, sůl, nějaké koření, popř. olej) a odebrali se na svoje místa v okolí tábora, kde mělo vaření probíhat. Záleželo už na každé skupině, jakým způsobem si připraví pokrm pro sebe i pro porotu. Hodnotila se nejen chuť jídla, ale i nápaditost provedení a zahlazení stop po vaření v přírodě.

Večer nebyla večere, neboť všichni byli nasyceni (nebo alespoň měli být) a večerní program volně navazoval. Skupiny válečníků, tábořících na svých místech v okolí tábora, měly po zahlazení ohniště vyčkat do setmění a poté se vplížit do tábora, kde byli v ohradě na prostranství zavěšení koně – malé praporky. Ohradu hlídalo asi osm lidí s pochodněmi a každého, koho uviděli poslali pro život na okraj lesa. Každá skupina se snažila ukořistit co nejvíce koní. Po skončení hry každý vyhledal svou skupinku, se kterou se vydal zpět na její místo, kde přespali do rána. Byla

Skautský tábor 9. oddílu Blansko

Uhřínov

V sobotu 13. 8. 2005 ráno jsme se všichni včele, světlušky, skauti i skautky sešli u fary, naložili

batohy a šli na mši svatou. Po mši jsme šli na vlakové nádraží, rozloučili se s rodiči a jeli na TÁBOR. Za pár hodin jsme přijeli do Velkého Meziříčí a odtud šli asi 5 km do tábora. Cesta byla pořád do kopce, ale nakonec jsme vše zvládli a došli. Náš cíl se nacházel asi 0,5 km od malé vesničky Uhřínov. Tábor byl super!

Další den v neděli bylo krásně a hráli jsme hry ve skupinkách, ve kterých jsme byli zařazení v sobotu při táborovém ohni. Ale v pondělí, úterý a chvilku i ve středu bylo ošklivé počasí. Pršelo, pršelo, přestalo, pršelo a pršelo. VŠECHNO bylo mokré. Hry jsme hráli v jídelně a občas s pláštěnkami venku. Naštěstí se koncem týdne udělalo hezké počasí a mohli jsme si na sebe obléknout tričko a kraťasy. Bylo krásně a všichni měli HNED lepší náladu.

V neděli měli přijet rodiče. Všichni jsme se moc těšili, ale dopadlo to špatně, protože odjelo hodně dětí kvůli onemocnění. Všichni byli smutní. V pondělí i mě nebylo moc dobře a tak mě šla Xena (naše ošetřovatelka) prohlédnout a řekla, že to nevypadá dobře a zítra možná pojedu domů. Vůbec se mi nechtělo, protože další den ráno jsme měli jít na VIA LONGU (výlet na celý den). Šli bychom do jihlavské zoologické zahrady, na oběd do restaurace a nakupovat do obchodů. Moc jsem se těšila, ale bohužel jsem ráno se svou kamarádkou Klárkou musela odjet domů s panem kaplanem Lazárkem. Zbýlých pět dnů jsem strávila s teplotou doma v posteli.

Pavla Pokludová

Na podzimní výpravu 9. oddíl pojedje od 26. do 29. 10. do Radešinské Svatky. Podrobnosti na oddílové nástěnce.

Diecézní pouť rodin a farností 3. září 2005

Za krásného slunečného rána jsme přijeli do Žďáru nad Sázavou. Po příjezdu nás čekala mše svatá, kterou sloužil za doprovodu dalších kněží otec biskup Vojtěch Cikrle. Mše svatá se sloužila na nádvoří bývalého cisterciáckého kláštera. Krásně nám svítlo sluníčko, takže všude panovala příjemná atmosféra.

Po mši svaté nás čekal velmi pestrý a zajímavý program na hlavním pódiu, kde vystoupily skupiny Bezeřského a Svítání a pro ty nejmenší tu bylo i loutkové divadlo. Děti si přišly na své i v „Pohádkové zahradě“, kde si mohly např. vyzkoušet střelbu ze vzduchovky, lukostřelbu, zahrát si pentangue, zatančovat si s „beruškami“ nebo si něco vyrobit ve výtvarné dílně. Kromě přednášky „Jak budovat sebevdomí našich dětí“ zde bylo i muzeum knihy, muzeum klavíru a muzeum Santiniho. Ke zpestření dne dopomohl i dlouhý had, který byl vyroben ze srdíček, do kterých jsme napsali naše přímlyvy. A těch bylo dost, protože had měl přes 1000 srdíček! Rodina Musilova z Blanska poté hada předala a předala i poděkování otci biskupovi za dnešní pouť.

Otec nám poželhal a zakončil tak příjemně strávený den. Budeme se těšit na příští rok farností 2006.

N.J

BŮH JE ... :

Nemá smysl hledat důvody Boží lásky. Ona tady prostě Je. Naštěstí.

Všechno je milost a vše stojí na víře.

Člověk je milován bezmeznou Láskou a sám je schopen bezmezně milovat.

Tyto a mnoho jiných skutečností jsem si uvědomil během zajímavého roku, který jsem prožil v Popradě – v salesiánském noviciátu. Byla to zkušenost blízkosti nebeského Otce a bratrského společenství.

Noviciát je „poušť“ samoty s Bohem, vysednutí na břehu z dravého proudu řeky života, zkušenost, kterou přeji každému a která se nemusí prožít jen na Slovensku a nemusí trvat rok. Je to čas zastavení a ohlédnutí se do minulosti, ve které jsem uviděl stopy Boží lásky a v jejich linii je to pak i pohled do bu-

Bůh a Jeho láska ničím nezasloužená, nepochopená, skryvaná, nekonečně milosrdná, trpělivá, něžná, bezhraničná, ... ona je , On tu Je – a to je důvod a příčina všeho.

Je stále se mnou i s Tebou. Stále, tady a teď. Je tu. Právě teď.

Myslel jsem často i na naši farnost. Čím pro mě byla a je ? Je to rodina, ve které rostla moje víra, je to společenství lidí, které sjednotila dohromady Kristova láska.

Toto společenství je světlem, kvasem a dává chuť celému městu a celému světu. Křesťanské společenství není spolkem, který předstírá dokonalost, bez jediné chybičky, ale tomuto světu máme ukázat jak prožívat vztahy s druhými lidmi, jak Žít. Nejlepším vzorem je nám sám Ježíš : „Kdo chce být mezi vámi první at' je vašim služebníkem a kdo chce nad vámi vládnout at' je otrokem všech.“ A On sám každému z nás umývá nohy. S díky myslím zvláště na ty, kteří nepozorovaně ve skrytu zalévají hořčičné semínko Božího království svými modlitbami a obětmi, na všechny kteří chtějí žít po druhé, po svoji rodinu. Na všechny, kteří chtějí dávat světlo a ví že je třeba stravovat vosk svého volna, námahy, sebe.

A tak dnes už se snažím méně se ptát: „Jaký je Pane důvod Tvé lásky k člověku, ke mně?“ a více se snažím tuto Jeho Lásku přijímat, žít s Ní, radovat se z Ní, šířit Ji ve svém srdci i ve světě a více, vííce,víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE, víííCE za Ni děkovat.

Děkuji.

Jan Štěpán Musil SDB

**Kurz partnerství
aneb
není dobré, aby člověk byl sám**

Co se zajímavého dozvíš? Jak společně prožít život, hodnoty v partnerském vztahu, něco o sebepoznání a sebezpřijetí, způsoby komunikace s partnerem, praktické zkušenosti ze života v manželství.

Kurz probíhá v rámci čtyř víkendů v průběhu jednoho roku (7. – 9.10.2005, 2. – 4. 12. 2005, 6. – 8. 1. 2006, 24. – 26. 2. 2006).

Je určen pro páry, ale i pro jednotlivce, kteří se chtějí více dozvědět, jak prožít (nejen) období známosti. Přednášejícími budou manželé Vykydalovi z Centra pro rodinu a sociální péči. Máme v plánu pozvat další manželské páry, abyste mohli tak trošku nakouknout do jejich manželství.

Kurz partnerství je společnou akcí Diecézního centra mládeže a Centra pro rodinu a sociální práci Brno. Přihlášky zasílejte do 2. 10. 2005 na adresu: DCŽM „Mamre“, Osová Bítýška 1, 594 53, e-mail: dcm.bityska@biskupstvi.cz, tel. 566 536 748

Večerní kurz partnerství bude probíhat i v Brně v sále Centra pro rodinu na Josefské ul. 1.

První setkání: 26. 10. 2005 v 19 hodin

Informace a přihlášky: e-mail:

milana.vykydalova@centrum.cz, tel. 736 606 468

Představujeme.....

Společnost katolického domu v Blansku.

Společnost Katolického domu v Blansku je občanským sdružením obyvatel Blanska a okolí, kteří uznávají tradiční křesťanské hodnoty a vyvíjejí spolkovou činnost zejména v oblasti kulturní, společenské a vzdělávací. Má dlouholetou tradici, která začíná již v roce 1910. V padesátých letech byla jeho činnost násilně přerušena. Spolek byl znovu obnoven v roce 1990, má asi 80 členů, činnost řídí jedenáctičlenný výbor.

Za patnácť roků činnosti se podařilo uspořádat

mnoho divadelních představení a koncertů, každoročně je pořádán vlastní ples, dětský karneval a Martinské hody, svoje taneční zábavy a další akce zde pořádají také další organizace. Také řada firem zde koná svoje výroční schůze a společenské večery, sál bývá také oblíbeným místem pro rodinné oslavy. Po řadu let bývají v rámci vzdělávání pořádány diskusní večery se zajímavými osobnostmi na aktuální témata.

Katolický dům je otevřen pro všechny občany města a okolí, bývají zde pravidelně volby, jedna místnost slouží jako pobočka městské knihovny. Další místnosti jsme pronajali oblastní Charitě, skautům a Kolpingově rodině.

Vzhledem k tomu, že jsme budovu převzali v devadesátém roce ve velmi špatném stavu, většina našich aktivit je zaměřena na jeho úpravy a zlepšení. Za patnáct roků se podařilo opravit střechu, rekonstruovat kotelnu, upravit fasádu budovy i sál, vybavit kuchyň, rekonstruovat sociální zařízení, pořídit nábytek. Finančně bylo vše kryto z činnosti spolku a darů členů a příznivců. V roce 1996 jsme odkoupili sousední budovu a pozemek a přebudovali její hospodářskou místnost na malý sál. Část sousedního pozemku jsme dlouhodobě pronajali tělovýchovné jednotě Orel, která na něm nově zbudovala krytou halu.

Za přispění Města Blanska se nám podařilo vybudovat bezbariérový přístup do sálu a též na hřiště jednoty Orla. Nejvýznamnější investicí posledního období je úprava sálu včetně rekonstrukce ústředního topení. Věříme, že i vám se bude v Katolickém domě líbit.

Těšíme se na setkání s vámi na některé z příštích akcí.

Za vedení Společnosti katolického domu:

Ing. Josef Šebela a Miroslav Martínek

Adresa: Společnost katolického domu

Komenského 15, 678 01 Blansko

tel/fax: 516 411 446

www.webpark.cz/katolicke-domy

mailový kontakt:

josef.sebela@ddch.cz,

jiri.palcr@grh.izscr.cz

Foto: přístavba na přisálí Katolického domu - informace o investiční akci příště

Úmysly na mše svaté 2006

Jako každý rok i letos se budou o 1.adventní neděli (již od sobotní večerní mše svaté) zapisovat úmysly na mše

svaté na příští rok. Prosíme zájemce, aby si připravili nanejvýš dva až tři úmysly, aby vyšlo na ostatní.

Letos však umožníme těm, kteří budou v roce 2006 slavit kulaté výročí svatby a nebo významné životní výročí, aby se nahlásili jáhnu Oldřichu Němcovi již o týden dříve, o neděli Krista Krále.

Příspěvek na kostel v souvislosti se mší svatou můžete věnovat teprve po jejím odsouzení. Bývá rovněž zvykem připravit k obětním darům kytičku – díky i za tento zvyk, jen prosím nenoste kytičky v adventní a postní době, kdy se nezdobí oltáře! Přineste je až těsně před vánocemi nebo velikonoce, kdy je jich naopak potřeba hodně a nebo lépe – můžete v tom čase přispět na nákup vhodných květin. Děkujeme.

Z dětské mše sv.

Poutní místa - II.cyklus - ČT2 – **Neděle 17:20 + Pátek 0:55**

V neděli 11. září v 17:20 hod se na druhém programu České televize otevřela nová řada cyklu o putování po stopách hlubokých tradic a prastaré víry – Poutní místa. Autoři, ve stejném složení jako před dvěma roky při prvním cyklu, znovu uvádějí diváky do tajemství, záhad a krás českých, moravských a slezských poutních míst a snaží se najít jejich „genia loci“. Nový cyklus je rozšířen o 4 místa z okolních států, která jsou však s českými poutníky úzce spojena.

Tak například vedle Sázavy, Chlumu Svaté Maří, Stípy, Sloupu nebo Králík, navštívíme také slovenský Šaštín – Stráže, německý Ellwangen, rakouské Mariazell a polské Vamberice.

„Jsou jich na našem území stovky“, říká se v prologu jednotlivých dílů cyklu, jsou známá i méně známá, živá i zapomenutá, architektonicky a umělecky bohatá i prostá a lidově krásná. Často kolem nich projíždíme, aniž bychom znali jejich historii, pohnuté, ale i slavné osudy jejich zakladatelů, budovatelů či poutníků z daleka i okolí. V mnohém podobná a přesto každé jiné. Každé poutní místo má svoji vlastní neopakovatelnou atmosféru - a právě k jejím kořenům nás autořivého cyklu chtějí pozvat.

Vítochov a Sázava	11. 9. 2005
Chlum sv. Maří	18. 9. 2005
Štípa a Provodov	25. 9. 2005
Jablonné a Křižanov	2. 10. 2005
Filipov	9. 10. 2005
Luže	16. 10. 2005
Králíky a Krnov	23. 10. 2005
Jaroměřice u Jevíčka	30. 10. 2005
Lomec u Vodňan	6. 11. 2005
Klokoty	13. 11. 2005
Sloup	20. 11. 2005
Bozkov	27. 11. 2005
Šaštín	3. 12. 2005
Mariazell	11. 12. 2005
M.Svatoňovice a Netín	18. 12. 2005
Wambierzyce	25. 12. 2005
Ellwangen	1. 1. 2006

Krátké informace

Farní rada

Příští setkání bude ve středu 19.10. v 18,30 – po mši svaté na faře.

Misijní neděle

Neděle 23.10. je „Misijní“. Sbírkou o této neděli věnujeme na podporu misijí.

Podrobnosti viz <http://www.misijnidila.cz/pmd/podnety.html>

„Dušičková“ svátost smíření

Svátost smíření před dušičkami se bude konat již v úterý 25.10. od 14,30 hod. Další dny jsou totiž prázdniny (státní svátek).

Dušičkové pobožnosti

Letošní dušičkové pobožnosti spojené s modlitbou za zemřelé se uskuteční takto:

14,00 Blansko (spolu s ekumenou a SOZ MÚ), Ráječko, Klepačov

15,00 Spešov, Lažánky, Olomučany

Martinské hody

Letošní svátek patrona naší farnosti sv. Martina oslavíme takto:

V předvečer sváteční neděle, tedy v sobotu 12.11. budou na Katolickém domě tradiční „Martinské hody“. Začátek ve 20,00 hodin, hrát bude Pohoda, která přitom oslaví 5 let svého působení.

V neděli 13.11. budeme slavit mše svaté v 7,00 a v 8,45. Při druhé z nich bude hrát jako loni dechová hudba Bivojanka z Jedovnic. Rodiče, kteří připravili loni pro své děti a mládež kroje, prosíme, aby je vypravili i letos.

Na neděli odpoledne jsme připravili „pokusně“ Besedu u cimbalu. Jak už název napovídá, nejde o taneční zábavu, ale skutečně o příležitost k pobesedování (ale i zazpívání) pro malé i velké při cimbálce. Konkrétně: Hrát bude cimbalová muzika „Grajcar“ z Dolních Bojanovic. Začátek je v 16,00 a asi do 18,00 hodin bude program uzpůsoben dětem, takže jsou zvány i rodiny s dětmi.

Italština

Několik studentů projevilo zájem o kurs italštiny. Vzhledem k tomu, že Otec Pavel v Itálii rovněž studoval, zvažujeme tuto možnost v případě, že se najdou zájemci. Nevýhodnější termín by se jevil asi pátek, ale vše je na domluvě.

Rozvrh náboženství

Místo	Skupina	Den	Hodina	Vyučující
ZŠ Erbenova	1. + 2.	Pondělí	12	R. Klimešová
	3.	Pondělí	13	R. Klimešová
	4. + 5.	Pondělí	13	D. Buchlovská
ZŠ Dvorská	1.	Středa	11,5	M. Musilová
	2. + 3.	Středa	12,15	Š. Daňková
	4. + 5.	Středa	13	T. Nesrovnal
ZŠ Masarykova	1. + 2.	Pondělí	12	J. Vaňková
	3.	Pondělí	13	J. Vaňková
	4. + 5.	Úterý	13,1	H. Kolmačková
ZŠ Salmova	1.	Pondělí	11,5	A. Konštanská
	2. + 3.	Pondělí	12,5	A. Konštanská
	4. + 5.	Středa	12,5	O. P. Lazárek
Gymnázium	prima – tercie	Pátek	13	O. P. Lazárek
	kvarta – oktáva	Pátek	13	O. J. Kaňa
Fara	2. stupeň	Středa	14	O. P. Lazárek
	2. stupeň	Středa	15	O. P. Lazárek
Dolní Lhota	1. + 2. + 3.	Čtvrtek	13,3	O. J. Kaňa
Ráječko	1. + 2. + 3.	Čtvrtek	13	M. Pokorná
Výuka probíhá v mateřské škole Ráječko.				

Přehled dalších aktivit

Místo	Skupina	Den	Hodina	Vedoucí
Fara	Sedmikrásek – předškolní	Pátek	hodinu před dět-skou mší	K. Změlíková
	Dětský chrámový sbor	Pátek	hodinu před dět-skou mší	A. Vráblíková
		Sobota	16,00	A. Vráblíková
	Ministranti	Pátek	hodinu před dět-skou mší	Vedoucí a asis-tenti
Katol. dům	Biřmovanci „mladší“	Pátek - 1x za 14 dní	19,00 – letní 18,30 – zimní	O. J. Kaňa

Časopis farního společenství v Blansku. Vychází příležitostně.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost sv. Martina v Blansku. Neprodejné.

Své příspěvky, podněty a návrhy zasílejte na adresu redakce : siml@atlas.cz

Sazba: vlastní Tisk: Reprocentrum Blansko

Registrováno OkÚ Blansko pod. č. o370100493

Uzávěrka příštího čísla je 14. 11. 2005